

בבית המשפט השלום חיפה**ת"צ**

בעניין:

קשוע סלאם ת.ז. 301646956מרח' גיו עמר 11, דירה 13 טירה
טל': 0559653092המיוצג ע"י ב"כ עוה"ד ניצן הראל מ.ר. 72302 ו/או בר נבון
ממגדל בסר 4, רח' מצדה 7 (קומה 39)
בני ברק 5126237, ת.ד. 315
טלפון : 03-9772800 פקס : 09-8999608
דוא"ל : nitsan@h-nlaw.co.il

(להלן: "המבקש/תובע")

- נגד -

1. **מרב מזון כל בע"מ 513461053**
דרך יפו 157, חיפה. מיקוד 3525126
טל': 04-6700-300.
2. **דנבר משי אחזקות בע"מ ח.פ. 516791753**
גני מודיעין, רח' טורי זהב 22 מיקוד 7192900
טל': 09-8951555 דוא"ל yacovba@gmail.com
3. **נטו מלינדה סחר בע"מ ח.פ. 511725459**
רח' מאיר עזרא 5 קרית מלאכי,
טל: 08-8608585

(להלן: "הנתבעות/משיבות")

תאריך חתימת המסמך: 24.9.2025**סוג התביעה: ייצוגית****הסעד המבוקש: כספי וצו עשה.****הסעד האישי המבוקש: הערכה בלבד 71 ₪****הסעד הקבוצתי: הערכה בלבד 2,485,000 ש"ח****סכום אגרה לתשלום:** 3,251 ₪ בהתאם לתקנה 7א(א)(1) לתקנות בתי המשפט (אגרות) התשס"ז-2007 וכן פרט 4א' לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות).**קיומם של הליכים נוספים:** לא קיים הליך נוסף או דומה בין הצדדים או בין הצדדים לאחרים.**הזמנה לדין**

הואיל והמבקש הגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית זו כנגד, הנך מוזמן להגיש כתב תשובה בתוך 90 ימים מיום שהומצאה לך בקשה זו. לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב תשובה במועד, אזי תהיה למבקש הזכות לקבל החלטה בבקשה לאישור שלא בפניך.

בקשה לאישור תובענה ייצוגית

המבקש מתכבד להגיש לביהמ"ש הנכבד את התובענה הייצוגית שבנדון, בהתאם להוראותיו של חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006; בתמצית, עפ"י טענות המבקש, המשיבות משווקות ומוכרות לצרכנים נתחי בשר כ"פילה בקר" ו "פילה מיניון" נתחים הנחשבים לנתחים מובחרים של בשר בקר על אף שבפועל נמכר ומדובר בנתח נחות בהרבה שאינו פילה וכיוצא בזה גם לא פילה מיניון ובכך מטעות את הצרכנים בניגוד לדין ובכך עושות עושר על חשבונם והכל כפי שיפורט;

א. מבוא ותמצית

1. עניינה של תובענה זו, הוא בהחלטה של המשיבות להטעות לקוחותיהן, לספק ולשווק להם בשר אותו שיווקו כנתח מסוג פילה בקר ו/או פילה מיניון, כאשר בפועל הוא אינו כזה. המדובר בהטעיה צרכנית חמורה של המשיבות את המבקש והקבוצה המוגדרת בניגוד לדין. בעשותם כך מועלות המשיבות באמון הצרכנים, פגעו באוטונומיה האישית, בחירותם, בכבודם ובכיסם תוך עשיית עושר על חשבונם.
2. המבקש, שבמהלך תקופה מסוימת, העניק שירותי חיתוך בשר למשיבה 2, בהתאם לחנחיה, דרישות ופיקוח של המשיבה 2, הבחין במהלך העבודה שם כי ארגזים של בשר שהגיע למפעל כנתחים שאינם פילה, יצאו מהמפעל ועליהם הודבק ע"י נציגי המשיבה 2, סימול "פילה".
3. המבקש, צרכן של המשיבה 1, פנה אל 3 סניפים מסניפי המשיבה 1, במס' מועדים שונים וביקש לרכוש נתח בשר מסוג פילה בקר. המבקש הגיע אל אזור הקצביה ושם הוצב מקרר ובו נתחי בשר סגורים בשקית אטומה ועליה מצד אחד מדבקה גדולה בה נכתב "פילה בקר", הוצגו כשרות, מיתוג בשם "מיגל". בגב האריזה, חזרה מדבקת המיתוג "מיגל", רכיבים המלצות אחסון, שם היצרנית, שם המשווקת, ארץ המקור, תאריך ייצור, מועד שימוש אחרון והכשר. בנוסף מדבקה ועליה נכתב "פילה מיניון פרימיום", סכום לקילו: 199.90 ₪, משקל הנתח ומחיר לתשלום. קוד פריט 3384457. המבקש הבין שזהו בשר שעבר במפעל המשיבה 2.
- על המקרר ובו עשרות נתחים הארוזים באופן זהה, הוצב שלט גדול ובו נכתב "פילה מיניון פרימיום טרי מיגל" עטרה" 199 ₪ לקילו. (להלן: "המוצר נשוא ההליך").
- המחיר נראה כמחיר נמוך לכאורה עבור נתח מסוג זה המפתה את הצרכנים לרכישה. הצבע לא תאם את אופיו של נתח הפילה, צורתו שונה מנתח הפילה. בנתח נשוא ההליך, מצא גידים רבים ושומן שאינו מאפיין נתח מסוג פילה. המבקש פנה לחוות דעת וזו איששה כי אין המדובר בנתח מסוג פילה.
4. בעיקרה התנהלות זו מהווה הפרה של הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 האוסר על עוסק לעשות מעשה או מחזל העלול להטעות את הצרכנים ובוודאי אוסר על הטעיה בפועל.
5. החקיקה המרכזית הרלוונטית לתובענה שבנדון, כקבוע בתוספת השנייה סעיף 9(1) ו-9(2) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006;
 - חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), בסעיף 2 העוסק באיסור הטעיה.
 - חוק הגנת הצרכן סעיף 31, המלמד כי עוולה בהתאם לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן מהווה עוולה לפי פקודת הנזיקין (נוסח חדש) (להלן: "פקודת הנזיקין"). וסעיף 63(א) לפקודת הנזיקין האוסר על הפרת חובה חקוקה.
 - חוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט"), סעיף 1.

6. על יסוד בקשת האישור דנו, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:
- א. לאשר את קיום החליק ככזה הראוי להתברר כתובענה ייצוגית, לקבוע בהתאם להוראות סעיף 14(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, כי המבקש יהיה התובע הייצוגי בתובענה זו, וב"כ של המבקש בחליק זה עו"ד ניצן הראל ועו"ד בר נבון כבאות כח הקבוצה המיוצגת.
- ב. להגדיר בהתאם לס' 14(א)(3) לחוק את עילות התובענה והשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות לכל חברי הקבוצה המיוצגת, בהתאם למפורט.
- ג. להגדיר בהתאם לסעיפים 10(א) ו-14(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות את הקבוצה בשמה תנוהל תובענה זו כדלקמן;
- "כלל הצרכנים אשר רכשו ברשת אושר עד "פילה מיניון פרימיום", נתח בשר אשר על האריזה צוין כי הוא מסוג פילה בקר, ומיתוג בשם "מיגל". בעל קוד פריט 3384457, שם היצרנית על גב האריזה "דנבר משי אחזקות בע"מ" ושם המשווקת על גב האריזה "נטו מלינדה סחר בע"מ", וזאת בשבע השנים טרם ההגשת הבקשה דנו ועד קבלת הבקשה כתובענה ייצוגית".**
- לחילופין בית המשפט הנכבד יעשה שימוש בסמכותו כפי העולה מסעיף 10 לחוק תובענות ייצוגיות ולהגדיר את הקבוצה לפי שיקול דעתו, לרבות חלוקה לתתי קבוצות.
- ד. לאשר ניהול התובענה הייצוגית בכל שינוי אשר ביהמ"ש הנכבד יחליט עליו, ביחס לבקשה זו והכל כפי שיראה לנכון לשם הבטחת ניהול הוגן ויעיל של התובענה הייצוגית, זאת בהתאם לסמכותו הקבועה בסעיף 13 לחוק תובענות ייצוגיות.
- ה. לפסוק לפי סעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות, גמול ראוי וחולם למבקש כצובע המייצג כמפורט בבקשה דנו.
- ו. לקבוע לפי סעיף 23 לחוק התובענות הייצוגיות שכר טרחה חולם וראוי לב"כ המבקש ולחייב את המשיבות בהוצאות משפט, שכר טרחת עורך דין בצירוף מע"מ כדין.
- ז. לקבוע את הסעדים הנתבעים, בהתאם לסמכותו של בית המשפט הנכבד הקבועה בסעיף 14(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, לרבות כל סעד אחר אשר במסגרת סמכותו של בית המשפט הנכבד כדלקמן;
- ליתן צו אשר יורה למשיבות, להפסיק את המכירה של המוצר נשוא החליק שבנדון או לחילופין לתקן לאלתר אריזתו.
 - להורות על פיצוי המבקש וחברי הקבוצה המיוצגת בגין הנזקים הממוניים והלא ממוניים שנגרמו כתוצאה ממעשיהם או מחדליהם והכל כפי שיפורט.
 - להורות על פרסום הודעה לחברי הקבוצה המיוצגת ולקבוע כי המשיבות יישאו בהוצאות הפרסום בהתאם להוראות סעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות.
7. המבקש העריך את תביעתו האישית על סך של 71 ₪. המדובר בהערכה גסה בלבד, אשר חושבה לאור עמדת המומחה שחוות דעתו מצורפת לכתבי הטענות, אשר העריך כי הנתח הנמכר הוא לכל היותר נתח נחות מסוג שייטל, הנמכר אצל המשיבה 1 במועדים הרלוונטיים בסך של 71 ₪ פחות לקילו מהנתח נשוא החליק שבנדון. בהתאמה סכום הפיצוי של הקבוצה- גם הוא כסכום הערכה בלבד, הועמד על סך של 2,485,000, כנוק מצרפי לכ35,000 צרכנים חברי קבוצה. כמות חברי הקבוצה נעמדה כהערכה בלבד ובחסר לצרכי יעול החליק, לאור פריסת הסניפים הרחבה בה נמכר המוצר נשוא החליק שבנדון.
- **יפוי כח, צילום ת.ז ותצהיר המבקש. מצ"ב מסומן נספח 1'.**
- ** כתב התביעה מצ"ב מסומן נספח 2'.**

ב. הצדדים והעובדות המקימות את עילת התביעה האישית של המבקש:

הצדדים:

8. המבקש, מר **קשוע סלאם**, אזרח ותושב ישראל (להלן: "**התובע/מבקש**"). מבקש, בעברו עבד לאורך כעשור בקצביות שונות ומוכרות ולתקופה בת כ-5 שנים היה בעלים של קצביה משלו עד שנסגרה. המבקש, במהלך תקופה מסוימת, העניק שירותי חיתוך בשר למשיבה 2 בהתאם להנחיה, דרישות ופיקוח של המשיבה 2 במפעל. במהלך העבודה שם הבחין כי ארגזים של בשר שהגיע למפעל כנתחים שאינם פילה, יצאו מהמפעל בארגזים עליהם הודבק ע"י נציגי המשיבה 2, סימול "פילה".

9. לאחר תקופה וכשכבר לא עבד אצל המשיבה 2, המבקש, צרכן של המשיבה 1 רכש את המוצר נשוא ההליך במס' סניפים שונים; בסניף המשיבה 1 בכפר סבא, בסניף המשיבה בראשון לציון ובסניף המשיבה 1 בקניון נעימי בנתניה.

10. המשיבה 1, **מרב מזון כל בע"מ** (להלן: "**המשיבה/נתבעת 1**" או "**אושר עד**") היא חברה פרטית, המחזיקה ברשת מרכולים ישראלית המוכרת בשם "**אושר עד**", שהוקמה על פי פרסומים שונים בשנת 2009 והיא אחת מרשתות המזון הגדולות בישראל. להערכת המבקש/תובע נכון לשנת 2024 החזיקה הרשת ב-21 סניפים ברחבי ישראל. המשיבה עונה על ההגדרה של "עוסק" ע"פ הגדרת חוק תובענות ייצוגיות.

11. המשיבה 2, **דנוור (דנבר) משי אחזקות בע"מ** (להלן: "**הנתבעת/משיבה 2**" או "**היצרנית**") בהתאם לנתון המופיע על גב האריזה של המוצר נשוא ההליך שבנדון כיצרנית. למשיבה 2 נתן המבקש/תובע שירותי חיתוך בשר לתקופה מסוימת. יצוין כי על אף שעל גב האריזה ציינה כתובת אחרת, עפ"י רשם החברות כתובתה הרשומה היא כמצוין בכותרת כתב התביעה ולא ברעננה.

המשיבה 3, **נטו מלינדה סחר בע"מ**, בהתאם לנתונים המופיעים על גב אריזת המוצר נשוא ההליך היא המשווקת של המוצר נשוא ההליך שבנדון (להלן: "**הנתבעת/משיבה 3**" ו/או "**המשווקת**").

העובדות המקימות את עילת התביעה:

12. המבקש, פנה אל 3 סניפים מסניפי אושר עד, במס' מועדים שונים וביקש לרכוש נתח בשר מסוג פילה בקר. המבקש הגיע אל אזור הקצביה ושם הוצב מקרר ובו נתחי בשר סגורים בשקית אטומה ועליה מצד אחד מדבקה גדולה בה נכתב "פילה בקר", הוצג תו כשרות, מיתוג בשם "מיגל". בגב האריזה, חזרה מדבקת המיתוג "מיגל", רכיבים המלצות אחסון, שם היצרנית, שם המשווקת, ארץ המקור, תאריך ייצור, מועד שימוש אחרון והכשר. בנוסף מדבקה ועליה נכתב "פילה מיניון פרימיום", סכום לקילו: ₪199.90, משקל הנתח ומחיר לתשלום. קוד פריט 3384457. כמו כן הנפיקו המשיבות בר קוד על גבי אותה המדבקה.

על המקרר ובו עשרות נתחים הארוזים באופן זהה, הוצב שלט גדול ובו נכתב "פילה מיניון פרימיום טרי מיגל"עטרה" 199 ש' לקילו. מחיר זה נראה כי מחיר נמוך לכאורה עבור נתח מסוג זה המפתח את הצרכנים לרכישה. בתמונה ניתן לראות גם מה המחיר בו מכרה המשיבה 1 נתח מסוג שייטל באותה העת.

**מצ"ב תיעוד הנתח נשוא ההליך משני צדדיו והמקרים מסומן נספח 3'.

13. התובע/מבקש ניגש עם הנתח אל הקופה ושילם. לאחר התשלום הופקו חשבוניות תשלום ועליהן נכתב כי המוצר שנרכש הוא "פילה מיניון פרימיום". **מצ"ב צילום החשבוניות מסומן נספח 4'.

14. לאחר שרכש המבקש את המוצר נשוא ההליך, לאור ניסיונו והיכרותו נתחי בשר ולאור העובדה כי במהלך העבודה עם המשיבה 2 נחשף להדבקת תיוג שגוי על הארגזים (ארגז שהגיע ועליו סוג נתח מסוים יצא מהמפעל כשעליו תיוג מוסג "פילה") הבין כי אין המדובר בנתח מסוג פילה. שהמשיבות מטעות את הצרכנים.

15. הצבע לא תאם את אופיו של נתח הפילה, צורתו שונה מנתח הפילה. בנתח נשוא ההליך, מצא גידים רבים ושומן שאינו מאפיין נתח מסוג פילה ועל כן ביקש לבחון את דעתו ע"י איש מקצוע.

16. ביום 27.2.2025 המבקש, פנה אל מומחה מטעמו בשם מר צחי לוי, שף בעל ניסיון של כ-13 שנים המעביר סדנאות בנושא " כיצד נוהג נתח על מנת למנוע הטעות צרכניות", בעלים של קצביה ו"אקדמיה דיגיטאלית" לבשר. ממצאי הבדיקה כפי שיפורטו להלן, תמכו ואיששו טענת המבקש ;

המומחה פתח את האריזה, ייבש את הנוזלים, הניח לצד סטייק של פילה בקר להשוואה. מיד לאחר הפתיחה, שינה הנתח נשוא ההליך את צבעו לאדום בוחק בשל החשיפה לאוויר, נתון שלטענתו אינו אופייני לנתח פילה שצבעו כהה יותר גם בחשיפה לאוויר. לדידו של המומחה מטעמו של המבקש/תובע צורת הנתח אינה תואמת לנתח פילה גם כן- פילה בקר נחתך על פי רוב בתצורה של מדליונים עגולים, מאחר והנתח כולו צורתו גליל. ואילו הנתח נשוא ההליך צורתו לא הייתה אחידה וכזו שאינה אופיינית לפילה.

גם בחינת מרקם הנתח והסיבים האלו כי אין המדובר בנתח מסוג פילה, שכן נתח פילה מתאפיין בסיבים עדינים מאוד ומרקמו רך במיוחד. הנתח נשוא ההליך היה קשה והסיבים שבו היו גסים מאוד. בנוסף, פילה בקר הוא נתח אשר קל וניתן לקרוע בידי בקלות יחסית, במהלך הבדיקה הנתח נשוא ההליך לא נקרע כלל, או בנקודות מסוימות נקרע לאחר הפעלת כוח רב נתון שאינו תואם תכונותיו של הפילה.

מסקנתו של המומחה היא כי אין המדובר בנתח פילה, לא מבחינת צורה, לא מבחינת צבע, לא מבחינת הסיבים שבו ולא במרקמו – אין המדובר בפילה וכיוצא מכך גם לא פילה מיניון שהוא ה"שפיץ" בנתח הפילה. המומחה טען כי הנתח נשוא ההליך דומה בתכונותיו לנתח מסוג שייטל.

המומחה ציין כי לאור ניסיונו, בעוד נתח מסוג פילה נמכר לרוב בטווח המחיר של כ-250 ש' לקילו בממוצע, במקרה שבנדון, הצגת מחיר של נתח פילה מיניון לכאורה בסך של כ-200 שקלים מהווה

פיתוי לרכישה, שכן נראה כהנחה משמעותית. למען שלמות התמונה יצוין כי אין אפשרות לבדוק הבדל נתחים במעבדה מאחר ושני הנתחים מקורם בבקר.

17. במכירת נתח נחות, כנתח מובחר, מעולות המשיבות כלפי המבקש והקבוצה כולה באופן הגורם לנזקים ממוניים ולא ממוניים כגון פגיעה באוטונומיה ועוגמת נפש.

18. המבקש פנה בפנייה מקדימה טרם פתיחת החליף דין במכתב התראה לכל אחת מהמשיבות, אך מענה ענייני לא התקבל. המשיבות 1 ו-2 ביקשו תיעוד החשבוניות ואלו נשלחו אליהן – אך מעבר לזה לא התקבל מענה/תגובה.

המשיבה 3 ביקשה לקבל חוות דעת המומחה- ובתגובה נמסר לה כי זו תוצג לעיונו ובחינתו של ביהמ"ש וכי יש בידה (בידי המשיבה 3) מלוא הנתונים אודות הנתח שבנדון ופרטי התביעה המתגבשת על מנת להגיב לטענות. הנתבעת 3 בחרה שלא להגיב מעבר לכך למכתב.

המשיבות יכלו בנקל, אילו היו טענות המבקש שגויות, על מנת להפריחן להציג אישורי משרד הבריאות/חקלאות או מסמכי פיקוח חתומים המתועדת היטב. אך בחרו שלא לעשות כן. **מצ"ב מכתבי ההתראה שנשלחו, התגובות שהתקבלו ותשובות הח"מ מסומן **נספח 5**.

שרשרת האספקה והפיקוח על מוצרי בשר בישראל- אחריות משולבת של כלל הגורמים :

19. בהתאם לדין החל במדינת ישראל, לרבות הוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981, **תקנות בריאות הציבור (מזון) (סימון בשר)**, **התשנ"ו-1996**, ו**נהלי משרד הבריאות ומשרד החקלאות**, מוטלת על כלל הגורמים הפועלים בשרשרת אספקת מוצרי הבשר – היצרן, המשווק והקמעונאי – חובה פוזיטיבית לשמירה על רציפות מידע, דיוק בפרטים אודות המוצר, ואחריות לקיומה של התאמה מוחלטת בין תיאור המוצר לצרכן לבין תוכנו בפועל.

20. שרשרת זו מורכבת משלבים סדורים אשר כל אחד מהם כרוך ב"חתימה" רגולטורית, לוגיסטית ומשפטית – לעיתים פיזית ולעיתים תיעודית – כאשר כל אחד מן הגורמים מחויב **לבדוק, לוודא ולתחם את אחריותו המדויקת לעניין מקור הבשר, סוגו, אופיו ותנאי שיווקו**.

נעמוד להלן על קווי המתאר המרכזיים של הליך זה על מנת ללמד אודות האחריות של כלל המשיבות:

21. **שלב הגידול והיבוא:** בשלב ראשון, מקור הבשר הוא בעגלים הגדלים במשק הישראלי או מיובאים ממדינות מאושרות על-ידי השירותים הווטרינריים. כל יבוא מלווה בתעודות בריאות, תעודות מקור, ובמסמכי ייבוא רשמיים המאשרים את זהות וסוג בעלי החיים והייעוד הסופי של בשרם.

שלב השחיטה והעיבוד: בשלב זה, בעלי החיים נשחטים בבתי מטבחים בפיקוח וטרינר ראשי מוסמך מטעם משרד החקלאות, אשר מאשר את תקינות החליף ומפיק תעודות שחיטה (מספר אצווה, סוג בשר, תאריך וכו'). התיעוד כולל גם רישום מדויק של החלקים השונים של הנתח, כולל

סיווגם (למשל: "פילה בקר"). החובה לרישום מדויק של סוג הנתח וסיווגו היא חובה מהותית, ונתון זה משמש בסיס לזיהוי המוצר לאורך כל שלבי האספקה והשיווק הבאים.

שלב האריזה והסימון: לאחר שחיטה, הבשר מועבר לעיבוד, חיתוך ואריזה. השלב מבוצע לרוב במפעלים העוסקים בעיבוד מזון מן החי, אשר מחויבים להדביק תווית תקנית הכוללת את הפרטים הבאים (כמתחייב מהוראות תקנות סימון מזון): שם המוצר וסיווגו (למשל: פילה בקר / פילה מיניון). שם המפעל, מספר אצווה, תאריך ייצור ותוקף. ארץ מקור, מצב הבשר (טרי / קפוא). מידע לצרכן בדבר אלרגנים ואופן אחסון. שלב זה כרוך באחריות משפטית ברורה של היצרן והמפעל – הוא "חותם" על זהות המוצר במובן המלא של המונח.

שלב השיווק וההפצה: הבשר המוכן מועבר למשווקים, קמעונאים וספקים שונים, כשהוא מלווה בתעודות משלוח, תעודות בריאות והעתק מהסימון המקורי. המשווק חב בחובת זהירות מקצועית לשמירה על שלמות המידע. כל חריגה, שינוי, או השמטה עשויה להיחשב למצג מטעה או להפרה של חובת זהירות.

שלב הקמעונאות (רשת שיווק / מרכולים): המרכולים, בהם נרכש בפועל הבשר נשוא ענייננו, מהווים את נקודת הממשק הישירה מול ציבור הצרכנים. חובתם אינה מתמצה בהצגת המוצר בלבד, אלא כוללת: בדיקה יזומה של הסחורה המגיעה, וידוא התאמה בין הסימון לבין המסמכים המלווים, מניעת הצגה מטעה לצרכן, במיוחד בכל הנוגע לסוג הנתח. הלכה למעשה, הקמעונאי "חותם" בפני הציבור על אמינות המידע המוצג במדף ובאריזה המוצר, כאשר ככל שהוא מדביק מדבקה קמעונאית (ברנד פנימי), עליו לוודא כי המידע האמור תואם במדויק למידע שקיבל מהמפיץ ומחיצרן.

22. **ככל שנמצא כי המוצר שנמכר כ"פילה בקר" אינו תואם למוצר זה מבחינה אנטומית, תזונתית או קולינרית, הרי שמדובר בהצגת מצג שווא מהותי לצרכן, תוך הפרה ברורה של הוראות חוק הגנת הצרכן.**

23. **בנסיבות אלו, מתקיימת אחריות מצטברת 1/או חלופית של כל אחד מה"שחקנים" בשרשרת-המשיבות. ייתכן שהמפעל סימן שלא כדין את המוצר; ייתכן שהמשווק שינה או התעלם מתעודות המקור; ייתכן שאושר עד הדביקה מדבקה שגויה או נמנעה מלבצע בדיקה סבירה; די בכך שאחד מן הגורמים כשל בתפקידו כדי להקים עילת תביעה כדין ובפרט שעה שלכל אחד מהם היה את הידע, הכלים, החובה והיכולת לזהות כי מדובר בנתח שונה מהמצוין על גבי האריזה.**

ג. הוראות הדין- המקימות את עילת התביעה של הקבוצה

15. המשיבות יחד ולחוד הטעו את המבקש ויתר חברי הקבוצה ע"י הכתרת המוצר נשוא ההליך כנתח מסוג "פילה בקר" ו"פילה מיניון" על אף שאינו הנתח הנקוב. במעשם ובמחדלם גרמו למבקש וחברי הקבוצה נזקים ממוניים ולא ממוניים. נזק ממוני בשל הנתון כי רכשו במחיר גבוה נתח הנמכר לרב בסכומים נמוכים מהסכומים ששילמו ונזקים לא ממוניים כפגיעה באוטונומיה ועוגמת נפש עת התברר כי הנתח שגרמו להם לרכוש ואף לאכול, אינו נתח מסוג פילה בקר.

עילות התביעה

הפרת חוק הגנת הצרכן – איסור הטעיה:

24. בנסיבות כמתואר, בציון סוג נתח אחר מזה שנמכר בפועל, המשיבות הטעו את לקוחותיהם. פעולה זו מהווה הפרה של הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, האוסר לעשות מעשה או מחדל העלול להטעות צרכנים ובוודאי אוסר לבצע הטעיה בפועל.

"לא יעשה עוסק דבר- במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה- העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן: "הטעיה"); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

1. הטיב, המהות, הכמות והסוג של הנכס או השירות;

2. המידה המשקל הצורה והמרכיבים של הנכס."

25. ראו לעניין זה דבריה של כב' השופטת שטרסברג-כהן ברע"א 2837/98 ארד נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ, פ"ד נד(1) 600 (2000) (להלן: "עניין בזק" כדלקמן;

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הכולל פרטים שאינם תואמים את המציאות; השנייה הטעיה במחדל, קרי אי גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם (...). ודוק: אין דין עילת החטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור החטעיה על פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני חוזים על מנת שתתגבש עילת החטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה (...). הרי שהאיסור מכח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל "דבר העלול להטעות צרכן". (...). גם אם הלה לא הוטעה בפועל.

26. יוער, האיסור בהטעיה וחובת הגילוי שבחוק הגנת הצרכן, נועדו להגשים את המטרות המרכזיות של החוק והוא ליידע ולמסור לצרכן את מלוא המידע על המוצר, כדבריה של השופטת (כתוארה אז) חיות בע"א 10085/08 **תנובה מרכז שיתופי נ' עזבון ראבי ז"ל** (להלן: "עניין תנובה") כדלקמן: "איסור על הטעיה וחובות הגילוי והסימון שהוטלו על עוסקים בחוק הגנת הצרכן כמספורט לעיל, נועדו להגשים את אחת המטרות המרכזיות

שביסוד החוק והיא מסירת מלוא המידע הדרוש לצרכן על מנת שיוכל להתקשר בעסקה התקשרות מושכלת המבטאת את באופן אמיתי את העקרון בדבר חופש ההתקשרות בחוזים".

27. בעניינו, המשיבות מטעות את הצרכנים בכלל וחברי הקבוצה בפרט, בזמן שהן ידעו או היה עליהן לדעת שהן אינן מוכרות את חנתח אשר סוגו צוין כל גבי האריזה. כאשר מדובר בחטעיה בפועל ולא רק הטעיה פוטנציאלית, העוולה היא אף חמורה יותר.

28. הוראות המחוקק האוסר להטעות את הצרכן, אין צורך שתהיה כאן הטעיה מכוונת מצידו של העוסק, אלא די לנו שהצרכן חוטעה/מוטעה/עלול להיות מוטעה ממעשה או מחדל העוסק;

"האיסור לעשות דבר העלול להטעות צרכן קובע סטנדרט אובייקטיבי ולא סובייקטיבי. טענת העוסק שהוא לא התכוון להטעות לא תתקבל. סעיף 2(א) קובע נורמה של איסור על הטעיה אף ללא הטעיה בפועל כאשר המבחן לשאלה האם המצג עלול להטעות הוא מבחן אובייקטיבי של הצרכן הסביר" (סיני דויטש, דיני הגנת הצרכן כרך ב': הדין המהותי 356(2012))

אחריות מיוחדת על היצרן, והמשווקים:

29. סעיף 6(א) לחוק הגנת הצרכן קובע: "הייתה הטעיה בעיצוב הנכס או באריזתו, על גבי האריזה או במצורף לה, יראו גם את היצרן, היבואן, האורז, והמעצב כמפירים את הוראות סעיף 2".

30. הבהרה זו מתווספת על האמור והתיאור שבסעיפים 119-15 לעיל בעניין אחריות כל אחת מהמשיבות בהליך שרשרת האספקה של מוצרי בשר- הנכון וייחודי בעניינו.

"...אינני סבורה שעלינו לקבוע כי רק נזק ממזני יכול להצדיק תביעה ייצוגית. לתובע נגרם, לכאורה, נזק לא ממזני שאיננו דבר של מה בכך, ודי בכך כדי להכשיר את תביעתו כתביעה ייצוגית."

ככל שנמצא כי המוצר שנמכר כ"פילה בקר" אינו תואם למוצר זה מבחינה אנטומית, תזונתית או קולינרית, הרי שמדובר בהצגת מצג שווא מהותי לצרכן, תוך הפרה ברורה של הוראות חוק הגנת הצרכן.

רשלנות:

31. המשיבות בפועלם כך, פעלו לכל הפחות ברשלנות, כהגדרתה בסעיף 35-36 לפקודת נזיקין (נוסח חדש)(להלן: "פקודת הנזיקין") הקובע כך:

35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה.

36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף.

32. עוולת הרשלנות מורכבת משלושה יסודות מצטברים - קיומה של חובת הזהירות של המזיק כלפי הניזוק; הפרת חובת הזהירות של המזיק כלפי הניזוק; קשר סיבתי בין הפרת החובה לנזק שנגרם. חובת זהירות, הפרה של חובת הזהירות וגרימה לנזק בשל אותה הפרה, ראו לעניין זה ע"א וקנ"י נ' המועצה המקומית בית שמש.

33. במקרה דנן המבקש יטען כי למשיבות יש חובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי לקוחותיהם - ישירים ועקיפים. תוך קיומה של חובת משנה לנהוג באחריות כלפי הצרכנים ולגלה כל פרט מהותי אודות המוצר אותו משווקים/מייצרים. במקרה זנן ובנסיבות קיימת חובה והיא הופרה כלפי הצרכנים והן התרשלות זו גרמה לנזק ממוני ולא ממוני בכך ששילמו מחיר יקר עבור נתח נחות וצרכו נתח אחר מזה שהמשיבות מכרו להם.

הפרת חובה חקוקה:

34. המשיבות הפרו חובה חקוקה ובכך נגרם למבקש ולחברי הקבוצה המוגדרת נזק, כפי שבסיס 63(א) ל **פקודת הניזוקין [נוסח חדש]** קובע: "מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו- וחתיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או הגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאלי נטכון החיקוק..."

35. חמישה יסודות לעוולת הפרת חובה חקוקה (ראו לעניין זה ע"א 878/06 **טרויהפט נ' עטיה, פס' 26** (4.1.2009) ולחלק יישומם בענייננו:

- חובה המוטלת על הנתבע מכוח חיקוק: כמפורט לעיל, בסעיף 2 ובסעיף 6 לחוק הגנת הצרכן באיסור הטעיה.
- החיקוק נועד לטובתו והגנתו של הניזוק. ברי כי חוק הגנת הצרכן נועד לשמור על זכויותיו של המבקש וחברי הקבוצה כצרכנים ולמנוע הטעיה.
- המזיק לא קיים את החובה המוטלת עליו: המשיבות הצהירו, זו אחר זו, כי הנתח הנמכר הוא פילה בקר- על אף שאינו כזה בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן.
- ההפרה גרמה נזק לניזוק: כאמור הפרת החוק גרמה למבקש ולחברי הקבוצה נזק ממוני ונזק שאינו ממונים בכך ששילמו ביתר עבור נתח נחות הנמכר במחיר מוזל יותר, ובעבור כך שצרכו מוצר בשר שלא ביקשו לצרוך- ללא ידיעתם תוך פגיעה באוטונומיה שלהם.
- הנזק אשר נגרם הוא מסוגו או מטבעו של הנזק אשר אליו נטכון החיקוק: בהתאם לאמור לעיל ברי כי זו היא כוונת המחוקק.

36. לאור כל האמור והמפורט מתבקש ביהמ"ש הנכבד במסגרת התביעה להורות למשיבות לחדול ולמכור את המוצר נשוא ההליך דט באריזתו הנוכחית (צו עשה) ולפצות את חברי הקבוצה בגין הנזק אשר נגרם להם.

עשיית עושר ולא במשפט

37. בהתאם לסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט") לצורך גיבושה של עילת עשיית עושר ולא במשפט יש להראות קיומם של שלושה יסודות מצטברים: התעשרות-1 זכייה בטובת הנאה, 2. על חשבון המזכה 3. שלא על פי זכות שבדין. (ראו ליבוביץ' נ' את י. אליהו בע"מ, פ"ד מד (2) 309,322 (1990); ע"א 3016/06 מדינת ישראל נ' פינקלשטיין, עמוד 20 (9.12.2008)).

38. שלושה יסודות העילה מתקיימים במקרה שבנדון:

- התעשרות: המשיבות התעשרו שלא כדין עת מכרו נתח נחות במחיר גבוה תוך הצגת הנתח כנתח מובחר ב"מבצע" לכאורה. ההפרש – על פי הערכה בממוצע כ71 שקלים ביתר.
- שלא על פי זכות שבדין: רווחי המשיבות הופקו כמפורט על ידי הפרות חוזרות של הוראות הדין.
- על חשבון המזכה: כמפורט לעיל, רווחי המשיבות הופקו על ידי הפרות חוזרות ונשנות של הוראות הדין והניזוקים הינם הצרכנים אשר נמנע מהם לקבל את הנתח מהסוג שהמשיבות הצהירו שהוא ושרכשו לכאורה.

39. לאור האמור על המשיבות להשיב את הכספים שגבו ביתר שלא כדין תוך הטעיית הקבוצה ושכתוצאה מכך התעשרו על חשבונם. כספים אלו "נגרפו" לכיסן של המשיבות.

ד. הסעדים בתובענה שבנדון

40. המבקש שומר לעצמו את הזכות לתקן את גובה הנזק המוערך של חברי הקבוצה.

41. הסעדים הנדרשים יחולקו לשניים: צו אל-תעשה ופיצוי כספי. לחילופין מתבקש בית המשפט להורות על כל סעד אחר לטובת הקבוצה המיוצגת, לטובת הציבור, כל זאת בהתאם לסעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות.

צו אל תעשה:

42. בית המשפט הנכבד, מתבקש להורות למשיבות, להפסיק את המכירה של המוצר נשוא ההליך שבנדון או לחילופין לתקן לאלתר אריזתו.

פיצוי כספי:

43. הצו המבוקש, גם אם יקוים במלואו, אינו מהווה תרופה לנזקים שנגרמו לחברי הקבוצה בעבר. ביהמ"ש הנכבד מתבקש להורות למשיבות לפצות את חברי הקבוצה בגין הסכומים שגבו ביתר, בגין הפגיעה באוטונומיה ובגין ההטעיה הצרכנית מעשיהן של המשיבות.

44. בנסיבות, הפיצוי האישי לכל אחד מחברי הקבוצה חושב בהערכה בהתאם לקביעת המומחה כי לכל היותר, הנתח שנמכר הוא נתח מסוג שייטל, הנמכר בכ71 ₪ בממוצע פחות מנתח פילה בקר (כך גם

בתמונות מהמקריים שצולמו אצל המשיבה/נתבעת 1). בהתאם לסכום זה, מאחר וסכום זה הוא הערכה בלבד יחושב גם גובה הפיצוי הכללי של חברי הקבוצה.

ה. הגדרת הקבוצה וחישוב סכום התובענה הייצוגית:

45. ביחמ"ש הנכבד מתבקש להגדיר את הקבוצה המיוצגת, כדלקמן ;
" כלל הצרכנים אשר רכשו ברשת אושר עד "פילה מיניון פרימיום", נתח בשר אשר על האריזה צוין כי הוא מסוג פילה בקר, ומיתוג בשם "מיגל". בעל קוד פריט 3384457, שם היצרנית על גב האריזה "דנבר משי אחזקות בע"מ" ושם המשווקת על גב האריזה "נטו מלינדה סחר בע"מ", וזאת בשבע השנים טרם ההגשת הבקשה דנן ועד קבלת הבקשה כתובענה ייצוגית ."

46. בשים לב שאין למבקש נתוני המכירה או יכולת לעמוד במדויק מס' הצרכנים שרכשו את המוצר נשוא ההליך, אלו בידי המשיבות בלבד, העריך כי נמכרו כ-35,000 נתחים לפחות ועל כן העריך את הנזק הקבוצתי בסך של 2,485,000 ₪. בית המשפט התבקש לקבוע גודל הקבוצה המוערך כעומד על כ-35,000 איש. סכום החישוב נעשה על דרך האומדנא בלבד.

47. למבקש כמו ליתר חברי הקבוצה, נגרמו נזקים ממוניים ולא ממוניים עקב התנהלות במעשה ובמחדל וכל הפרות החוק והתקנות שנעשו ע"י המשיבות.

ו. השאלות המהותיות המשפטיות המשותפות לקבוצה

48. התובענה מעוררת שאלות משפטיות משותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש וודאות קרובה, שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה : האם הפרו המשיבות במחדל/או פעולותיהן את הוראות החוק.

49. השאלה שלעיל, משותפת לכל חברי הקבוצה, וכל הכרעה שתניתן בהן תהיה באופן מובהק לטובת חברי הקבוצה.

50. אם יתקבלו טענות המבקש, אין חולק כי יהא בכך ערך רב לכל חברי הקבוצה אשר יהיו לפיצוי בגין הנזקים שנגרמו להם. גם אם תדחה התובענה הייצוגית, יהא בכך ערך רב לחברי הקבוצה, שכן היא תייצר וודאות ואחידות ותמנע התדיינויות מיותרות, טרחה, הוצאות וחשש להכרעות סותרות בהליכים פרטניים.

ז. התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין:

51. תובענה ייצוגית, היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין, מכל אחד ואחד מהשיקולים שיפורטו בפרק זה, לא כל שכן ממשקלם המצטבר.

52. תכליתו של חוק תובענות ייצוגיות התשס"ו 2006 - הינו הסדרה ברורה וממצה של הדינים החלים על מגישים תובענות ייצוגיות בישראל. תכלית זו נוסחה בסעיף 1 לחוק בזו הלשון: "מטרתו של חוק זה לקבוע כללים אחידים לעניין הגשה וניהול של תובענות ייצוגיות לשם שיפור והגנה על הזכויות ובכך לקדם בפרט את אלה:

- (1) מימוש זכות הגישה לבית המשפט, לרבות סוגי אוכלוסייה המתקשים לפנות לבית המשפט כיחידים.
 - (2) אכיפת הדין והרתעה מפני הפרתו.
 - (3) מתן סעד הולם לנפגעים מהפרת הדין.
 - (4) ניהול יעיל הוגן וממצה של התביעה.
- אין ספק כי הליך זה תואם את כל תכליות ומטרות החוק.

לנושא זה יפים דבריו של כבוד הנשיא ברק (כתוארו דאז) ברע"א 4556/94 **טצת נ' זילברשץ**, פ"ד מט(5) 774:

" ביסוד התובענה הייצוגית מונחים שני שיקולים מרכזיים: הגנה על אינטרס הפרט באמצעות מתן תרופה ליחיד שנפגע. אותו יחיד ברוב המקרים אינו טורח להגיש תביעה. לעיתים בא הדבר בשל כך שהנזק שנגרם לאותו יחיד הוא קטן יחסית. עם זאת הנזק לקבוצה גדול, כך שרק ריכוז תביעות יחידים לתביעה אחת, היא התובענה הייצוגית, הופך את התביעה לכדאית. השיקול השני הוא אינטרס הציבור. היסוד האינטרס מונח הצורך לאכוף את הוראת החוק שבגדריו מצויה התובענה הייצוגית. לתובענה הייצוגית ערך מרתיע. מפירי החוק יודעים כי לניזוקים יכולת לפעול כנגדם. אינטרס ציבורי זה מוגבר לאור היעילות והחיסכון במשאבים של הצדדים ושל בית המשפט, הנלווים לתובענה הייצוגית. כך מושגת באמצעותה אחדות בהחלטות בית המשפט בעניינים דומים, ונמנע ריבוי של תביעות".

53. תובענה זו נכנסת בגדרו של פרט 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות אשר עניינו תביעה נגד עוסק בעניין שבינו ובין הלקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו. עילת התביעה בגין הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן, רשלנות והפרת חובה חקוקה ודיני עשיית עושר ולא במשפט. בעניינו, מספר חברי הקבוצה רב ופיזורם גדול, רובם אנונימיים. חוסר היתכנות ויכולת כלכלית מרפה את ידי רוב חברי הקבוצה. עלויות ניהול ההליך גדולות ומהוות חסם משמעותי לרוב חברי הקבוצה.

54. גם אם היו חברי הקבוצה עומדים על זכויותיהם ונוקטים בהליכים כנגד המשיבה היה הדבר גורם לעומס וגודש על בתי המשפט וזאת אל מול האופציה של דיון אחד בשאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה כפי שפורט בהרחבה. הצורך להימנע מפסיקות סותרות, מעניק לתובענה הייצוגית יתרון ברור. הרתעת המשיבה וכן מפריס אחרים (בפועל או בפרוטנציה) מהפרת הוראות החוק.

55. לא יהיה זה מוגזם לומר כי לאישור הבקשה/ תביעה זו כייצוגית יש השלכות נרחבות והיא הולמת את האינטרס הכלכלי של מדינת ישראל, בשמירת סטנדרטים כלכליים וצרכניים, באכיפת ושמירת הנורמות אכיפת החוק. הפרט בתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות על פיו תוגש בקשת האישור:

סעיף 3(א) – "לא תוגש תובענה אלה בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת".

תוספת שנייה :

"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לא".

56. היעדרות בית המשפט לבקשה/תביעה, תקדם את מטרת חקיקת בחוק והן את מטרות חוק תובענות ייצוגיות. אישור התובענה כייצוגית יאפשר זכות גישה לבית המשפט לאוכלוסייה הנגישה פחות להליך המשפטי. אישור הבקשה/תביעה יקדם את אכיפת הדין והנורמות הראויות כמפורט וכך גם הרתעה.

57. קבלת טענות התובענה כייצוגית, היא הדרך המעשית היחידה האפשרית העומדת בפני חברי הקבוצה לקבל סעד הולם, בגין הפגיעה והעוולה שנגרמה להם ע"י המשיבות. בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד, לחייב את המשיבות, ביחד ולחוד, בתשלום פיצוי כספי ובסעדים, כמפורט, ולהורות על חלוקת הפיצוי בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה, משחוכח זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור ובחקשר זה : להורות כי כל חבר קבוצה יהיה רשאי להוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר בתצהיר שיוגש למשרד ב"כ המבקש ולהורות כי ב"כ המבקש ישמש כ-"ממונה" בהתאם להוראת סעיף 20(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות; לחילופין, להורות על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ולהורות בדבר חלוקתו בין חברי הקבוצה באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה אחד או יותר לא דרש את חלקו ו/או לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד ו/או לא אותר ו/או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו ; ולהורות כי כל יתרת סכום שנתרה לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, לעמותה לבחירת המבקש ;

58. בנוסף, להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות העניין ; להורות כי באי כח הקבוצה ; עוה"ד ניצן הראל, עוה"ד בר נבון ועוה"ד. להורות על פרסום הודעה לחברי הקבוצה, בהתאם להוראות סעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות ; להורות על תשלום שכ"ט ב"כ הקבוצה וגמול לתובע המייצג, כמבקש בבקשה לאישור, אף אם לא אושרה התובענה הייצוגית או שלא ניתנה הכרעה בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה ;

ח. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת

59. למבקש עילה אישית. המבקש, אשר רכש את הנתח שבנדון מידי המשיבה 1, אשר נפגעו פגיעה אישית עקב התנהלות המשיבות המאפשרת לו הזדהות מלאה עם הקבוצה לגבי אותה פגיעה, הן מבחינה עובדתית הן מבחינה משפטית. למבקש ולקבוצה זהות אינטרסים מלאה לגבי עילות התביעה.

60. למבקש אמונה שלמה בצדקת התביעה והוא בעל נכונות ונחישות לקיים את ההליך המשפטי. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב, שכן המבקש, הוא חבר קבוצה טיפוסי, שספג נזק באופן

דומה לשאר חברי הקבוצה. למבקש ו/או לב"כ אין מניעים אחרים, אלא לקדם מטרות ראויות, ובכללן יישום הוראות החוק ואכיפתו.

ט. גמול תובע מייצג ושכר טרחת בא כוח

61. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת, לאשר שכר טרחה לבא הכוח המייצג, בהתאם לאופן החישוב ובשיעורים שנקבעו בפסק הדין של בית משפט העליון בעניין ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט** (פורסם במאגר נבו) מכל תמורה הטבה או ערך שייפסקו לטובת הקבוצה.

62. בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד לאשר למבקש כתובע המייצג, גמול, בהתאם לשיעורים הקבועים בסעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 ובפסק הדין של בית משפט העליון בעניין ע"א 2046/10 **עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט** (פורסם במאגר נבו) מכל תמורה הטבה או ערך שייפסקו לטובת הקבוצה. בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד לחשית את הוצאת ביצוע פסק הדין בתובענה הייצוגית והעלויות הכרוכות בכך, על הנתבע.

סוף דבר

63. על פי בדיקה שערכה ב"כ המבקש, אין בפנקס התובענות הייצוגיות בקשה אחרת לאישור ו/או תובענה ייצוגית אחרת, כנגד המשיבות ולא תלויה ועומדת ו/או שהוכרעה, אשר השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לחברי הקבוצה המתעוררות בה, כולן או חלקן, זהות או דומות בעיקרן לשאלות המתעוררות בבקשה לאישור זאת. לאור כל האמור לעיל, יתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולאשר את התובענה כיייצוגית, כמפורט ו/או בשינויים כפי שימצא לנכון וליתן כל סעד בהתאם.

64. בהתאם לסעיף 5(ב)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006, בקשה לאישור מוגשת לבית המשפט אשר לו הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה הייצוגית אם תאושר.

בר נבון, עו"ד

ב"כ המבקש

ניצן הראל, עו"ד

ב"כ המבקש

תוכן הנספחים (עמוד 1 מתוך 1)

שם המסמך	עמוד
נספח 1: ייפוי כח, צילום תו, תצהיר (עמודים 18 עד 27)	18
נספח 2: כתב תביעה (עמודים 29 עד 43)	29
נספח 3: תיעוד חנות במקרה המשיבה/נתבעת 1 (עמודים 45 עד 48)	45
נספח 4: חשבוניות (עמודים 50 עד 54)	50
נספח 5: מכתבי החתירה שנשלחו אל המשיבות ותגובותיהן (עמודים 56 עד 70)	56